

ת"פ 70431/11/21 - מדינת ישראל - רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלקה פלילית נגד יוחנן בס

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 70431-11-21 מדינת ישראל- רשות המיסים -
לשכה משפטית - מחלקה פלילית נ' אביב קידוחים
וכלונסאות בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלקה פלילית המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ורד דשא; גב' ירין ארגואטי, מתמחה

נגד

1. אביב קידוחים וכלונסאות בע"מ

יוחנן בס הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד שלום ברמן

גזר דין

1. הנאשמים - חברה פרטית אשר עסקה בעבודות קידוחים בקרקע ומנהלה הפעיל - הורשעו על פי הודאתם בעבירה של **אי הגשת דין וחשבון**, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה בקשר עם סעיפים 117 ו-224א' לפקודה.

על פי העובדות הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה דו"ח בצירוף מאזן וחשבון רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2019. מחזוריה העסקיים של הנאשמת בשנת 2019, על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, עמדו על סך של 3,599,680 ₪.

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה. היא טענה שאין מדובר בעבירה טכנית, אלא הדו"חות המוגשים לרשויות המס משמשים כלי ראשון בידיהן במילוי חובתן להליך גבייה מסודר והוגן, שכן רק עם הגשת הדו"חות במועד יכול פקיד השומה לשום שומת אמת. לדבריה, נישום אשר נמנע מהגשת דו"ח מס הכנסה פוגע במערכת גביית המס. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי בשיעור שבין 8,500 ₪ (שיעור הקנס המנהלי) ל-29,200 ₪ (סכום

עמוד 1

הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977) והתחייבות להימנע מעבירה. התובעת עתרה למקם את עונשו של הנאשם מעל לתחתית המתחם לו עתרה. מחד, היא הפנתה לעובדה שהנאשם הסיר את המחדל לאחר הגשת כתב האישום; אך מאידך, היא טענה שלנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות של אי הגשת דו"ח במועד למס הכנסה ואי תשלום מס שנוכה - הרשעה משנת 2018 בגין שנות המס 2015 ו-2016 - בגינה נדון הנאשם ל-3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים. לדברי התובעת, אכן המאסר על תנאי אינו חל בעניינו, אך יש בעובדה שהנאשם הורשע בעבר בעבירת מס זהה כדי להביא למיקום עונשו מעל לתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה. על הנאשמת, שאינה חברה פעילה, עתרה התובעת להטיל קנס סמלי.

התובעת הפנתה לפסיקה (רע"פ 3008/11 **אביטבול נ' מדינת ישראל** (27.4.11); עפ"ג (מחוזי ת"א) 32606-05-16 **בינן נ' רשות המיסים** (20.7.16); ת"פ (שלום ת"א) 52956-06-14 **רשות המיסים נ' ל.מ.ר. שיריוס בע"מ ואח'** (4.4.16)).

3. ב"כ הנאשמים לא חלק על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצעו הנאשמים. כמו כן, הוא לא חלק על מתחם העונש ההולם כנטען על ידי ב"כ המאשימה. אלא שהסניגור ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, זאת חרף העובדה שלנאשם הרשעה קודמת אחת מאותו התחום. לדבריו, מדובר בעבירה "טכנית" בגינה דרך המלך היא הטלת קנס מנהלי ולא הגשת כתב אישום פלילי. המחדל הוסר כחודש לאחר הגשת כתב האישום, לפני שהתקיים הדיון הראשון בתיק. לענין נסיבות ביצוע העבירה טען הסניגור שבשנת 2020 עבר הנאשם אירוע לבבי בעקבותיו אושפז, נותח והיה נתון בשיקום. לאחר מכן, הגיעה תקופת מגיפת הקורונה, המדינה היתה נתונה בסגרים, הנאשם היה מרותק לביתו בהוראת רופאיו, לא נכנסו לחברה עבודות חדשות - מה שהוביל לפירוק החברה ולכניסה להליך של חדלות פירעון. אחד הנושים של החברה היה רואה החשבון שנוצר אצלו חוב כספי, עובדה שהביאה לאי הגשת הדו"ח במועד. על כן, משמדובר בתיק "קלאסי" של קריסה כלכלית בעקבות משבר הקורונה בשילוב עם בעיות רפואיות של הנאשם, אין להתייחס לנאשם כמי שמורא הדין אינו חל עליו. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם כבן 70, מצבו הכלכלי בכי רע (נע"1), מצבו הרפואי לא טוב (נע"2), ולמרות כל אלה הוא הצליח להשתלב בעבודה כנהג אוטובוס שכיר באגד. כמו כן, הוא הצליח לגייס את הכסף הדרוש וכיום אין לו חוב לרשויות המס.

4. הנאשם, בדברו האחרון, ביקש להביע חרטה כנה ולהתנצל על אי הנוחות ועל הבעיות שהעבירה שביצע גרמה למדינה. לדבריו, עוד לפני הדיון הראשון משך את כספי הפנסיה שמגיעים לרעייתו ושילם את כלל חובותיו. לדבריו, הסיבה שלא הגיש את הדו"ח השנתי היתה שבאותה תקופה עבר ניתוח לב פתוח ומעקפים, לאחר מכן שהה כ-6 חודשים בשיקום, ואז פרצה מגיפת הקורונה. הנאשמת נכנסה להליך של חדלות פירעון בשל היעדר עבודה ואי תשלום חובות מצד מקבלי שירותים. נוכח העובדה שאחד מהנושים היה רואה החשבון של החברה, לא הוגש הדו"ח במועד. הנאשם טען שהוא נמצא בפשיטת רגל ובהליך מול כונס הנכסים הרשמי הוא התחייב שלא לעסוק יותר כמנהל חברה או כדירקטור בחברה. הנאשם ביקש שלא יוטל עליו עונש מאסר, ולו בעבודות שרות, שכן במידה וייעשה כן - הוא יפוטל באופן מיידי מעבודתו באגד.

דין והכרעה

5. כאמור, אין חולק בדבר הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם, שעניינם השוויון בנטל הנשיאה במס; שמירה על תפקודה התקין של מערכת גביית המיסים; האינטרס הציבורי שבהוצאת שומת אמת בזמן אמת.

בענייננו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים לא היתה גבוהה, שכן מדובר באי הגשה במועד של דו"ח מס הכנסה אחד, לשנת מס אחת (2019), ואין מדובר בדפוס פעולה או בעבירות חוזרות ונשנות. גם נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על שילוב גורמים מצער של בעיה רפואית חריפה ממנה סבל הנאשם; פרוץ מגפת הקורונה; והסתבכות כלכלית של הנאשמת שהביאה לחדלות פירעון ולפשיטת רגל של הנאשם. מאידך, ולחומרה, ייאמר שעל פי כתב האישום המחזור העסקי המדווח של הנאשמת למע"מ באותה שנת מס עמד על סכום שאינו זניח (כ-3.6 מיליון ₪).

עוד יש לזכור שמדובר בעבירה שברגיל מוטל בגינה קנס מנהלי חלף הגשת כתב אישום פלילי.

6. בנסיבות אלה, וגם על כך אין חולק, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

7. הצדדים חלוקים ביניהם לענין מיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם. ב"כ המאשימה עותרת למקום עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם, בעיקר נוכח הרשעה קודמת של הנאשם בעבירה זהה; ואילו ב"כ הנאשם עותר למקום עונשו בתחתית המתחם נוכח מצבו הרפואי, גילו המתקדם, ההסתבכות הכלכלית, הסרת המחדל, והעובדה שכעת הוא עובד כנהג שכיר בחברת אגד.

8. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. להלן טעמיי:

א. עבר פלילי - אין ספק שעבר פלילי, בודאי שמאותו התחום, ולא כל שכן כשהעבירה הנוספת נעברה על ידי הנאשם בסמוך לאחר פקיעת המאסר על תנאי שהוטל עליו בהליך הקודם, אמור להביא לקביעת העונש מעל לתחתית המתחם. בענייננו, עיון בגזר הדין הקודם בעניינו של הנאשם, מיום 19.7.18 מעלה שהנאשם הורשע שם על פי הודאתו ב-2 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה לשנים 2015 ו-2016 ואי תשלום מס שנוכה. גם שם המחדלים הוסרו. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים. והנה, בחלוף מעט למעלה משנתיים, הנאשם שב ואינו מגיש דו"ח לשנת המס 2019.

יחד עם זאת, החלטתי ליתן משקל גבוה יותר לנסיבות שיפורטו להלן.

ב. מצב רפואי - הנאשם כבן 70, וממסמכים רפואיים שהוגשו (נע/2) עולה שהנאשם סובל משלל בעיות רפואיות - בפברואר 2023 עבר הליך של צינתור, זאת לאחר ניתוח לב פתוח ומעקפים (בשנת 2020). הנאשם הופנה לשיקום לבבי; בנובמבר 2021 הומלץ לניתוח בעמוד שידרה מותני עקב הרס ניווני של הדיסקים בעמוד שידרה מותני, ולאחר ניתוח קודם שעבר בגבו בשנת 2016; בדצמבר 2022 דווח על כאבי גב עם הקרנה לרגל ורדימות של הרגל.

- ג. מצב כלכלי - על פי דו"ח רשימת חובות אישיים לנאשם חובות של מעל מיליון ₪ לגורמים שונים (נע/1).
- ד. הנאשם עובד כשכיר - הנאשם, כיום כבן 70, עובד כנהג שכיר בחברת אגד. נראה שנוכח העובדה שהנאשם אינו עובד יותר כעצמאי פחת הסיכון להישנות עבירות של אי הגשת דו"חות למס הכנסה או למע"מ. זאת ועוד, הטלת עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שרות, בעת הנוכחית, תביא לפגיעה בלתי מידתית בתעסוקתו ובפרנסתו של הנאשם, אשר ממשיך לשלם לנושים את החובות שצבר.
- ה. הסרת המחדל - הנאשם הסיר את המחדל הפלילי כחודש לאחר הגשת כתב האישום. בכך, היטיב את הנזק שנגרם לקופה הציבורית בגין העבירה שביצע.
- ו. הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה והביע חרטה כנה.

9. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

קנס סמלי בסך 500 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.23.

נאשם 2

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. קנס כספי בסך 3,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.7.23. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.
- ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירה אותה ביצע בתיק זה למשך 3 שנים מהיום, כאשר ההתחייבות על סך 5,000 ₪ (**הנאשם התחייב**).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.